

Zygopetalum (Zygopetalum)

rodzina Orchidaceae

Rodzaj *Zygopetalum* obejmuje ok. 20 gatunków, które w naturze występują w Ameryce Płd. głównie Brazylii, Boliwii i Peru. Pokrój, wysokość roślin oraz okres kwitnienia zależy od gatunku. Są roślinami naziemnymi, epifitycznymi lub petrofitami (rosnące na skałach), mają fantastycznie zabarwione kwiaty o ładnym zapachu.

Zygopetalum mackaii. Wytwarza owalne pseudobulwy, które są jasnozielone i gładkie, a w miarę starzenia stają się żółtozielone i bardzo pomarszczone z długimi bruzdami. Na szczycie bulw wyrastają 2-3 liście długości ok. 50cm. Liście są skórzaste, o kształcie lancetowatym, jasnozielone z widocznymi nerwami. Pęd kwiatostanowy o długości 40-50 cm (może osiągać do 100 cm) wyrasta u podstawy bulwy i ma kilka (5-10) kwiatów o ϕ ok. 6cm o bardzo przyjemnym, intensywnym zapachu. Są one równomiernie rozmieszczone na pędzie i często otwierają się równocześnie. Kwiaty są woskowe, trwałe, żółtozielone z dużymi nieregularnymi plamami barwy czerwono-brązowej lub bordowej o dużej, płaskiej warzcie (biała z nerwami w kolorze ciemnoczerwonym do niebieskiego). Są bardzo pachnące. *Zygopetalum* kwitnie późną jesienią i zimą (od października do marca), choć kwitnienie zdarza się też w innych terminach.

Większość roślin z rodzaju *Zygopetalum* wymaga jasnego, lecz nie bezpośredniego oświetlenia, jeśli nie mają dostatecznej ilości światła nie kwitną. Wskaźnikiem tego, czy światło jest właściwe są liście roślin - powinny być jasnozielone. Żółty odcień liści wskazuje na zbyt silne światło, a miękkie, słabe i ciemnozielone liście wskazują na niedostateczną jego ilość. Mają umiarkowane wymagania cieplne, zalecane temperatury to 18-22°C w dzień i 14-16°C nocą. Wilgotność powietrza powinna być w granicach 50-80%, wczesną wiosną - mniejsza. W okresie wegetacji - aktywnego wzrostu, podłoże powinno być stale wilgotne, jesienią jednak stopniowo zmniejszamy podlewanie, choć rośliny te nie powinny być nigdy zasuszane. Wytwarzają obfity system korzeniowy, który łącznie z pseudobulwami stanowi spory rezerwuar wody, nadmiar wody powoduje gnienie korzeni oraz liści.

Nie zaleca się także spryskiwania roślin. W okresie silnego wzrostu rośliny należy nawozić, co tydzień niewielkimi dawkami nawozu (np.: Florowit). Stwierdzono, że stosowanie jesienią nawozu o niskiej zawartości azotu, a dużej zawartości fosforu polepsza kwitnienie w następnym sezonie oraz wzmacnia przyrosty przed zimą. W okresie zimowego spoczynku obniżamy temperaturę, ograniczamy podlewanie i nawożenie. Podłoże powinno być bardzo przewiewne (np.: kora sosnowa z dodatkiem torfu włóknistego, mchu torfowca). Ponieważ storczyki te mają raczej duże i rozległe korzenie, to do ich uprawy zalecane są również duże i głębokie doniczki. Przesadzanie wykonujemy, gdy zaczynają wyrastać nowe korzenie lub natychmiast po przekwitnięciu. Rozmnaża się je przez podział bulw.